

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นหลักสูตรหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนมาอย่างต่อเนื่อง และมีวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ที่ได้สำเร็จการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งมีวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2547 จนถึงปีการศึกษา 2554 จำนวน 135 เล่ม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนเป็นหลักสูตร แผน ก ซึ่งนักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต เน้นแผน ก คือ การทำวิจัยประกอบด้วย หมวดวิชาสัมพันธ์ 9 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 24 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น วิชาบังคับ 15 หน่วยกิต วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต (มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2549 : 110) เกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานที่กำลังปฏิบัติ เป็นเรื่องที่อยู่ในสาขาที่กำลังศึกษา หรือการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ในห้องเรียน เน้นการพัฒนาการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทุกระดับ ตั้งแต่การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับนโยบายการสนับสนุน (มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2554 : 5)

การเปิดการเรียนการสอนได้ มีจำนวนนักศึกษา 278 คน ร้อยละ 95 เป็นข้าราชการครูสังกัดโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดใกล้เคียง ในการสำเร็จการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องทำวิทยานิพนธ์และสอบได้อ่างน้อยระดับผ่าน ที่ผ่านมาผลงานวิทยานิพนธ์มีความหลากหลาย และมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตามจำนวนนักศึกษา ทั้งนี้เพราะสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนได้รับความสนใจในการเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา มาตั้งแต่ทำการเรียนการสอน ซึ่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษานั้นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนถึง ร้อยละ 95 และมีหัวข้อคล้ายกัน ดังเช่น ญัฐกานต์ ซาติเพชร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง เต็มดวง ดวงมณี (2552 : บทคัดย่อ) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรินทร์ วารินกฤต (2553 : บทคัดย่อ) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและ

การเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านช่อผกา และ ัญญา โพธิชัย (2554 : บทคัดย่อ) ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากที่ยกตัวอย่างชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ทั้ง 4 เล่ม พบว่า นักศึกษานิยมทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการสอน โดยใช้นวัตกรรม แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา รายวิชาที่ทำวิจัย ได้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนสะกด คำยาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารวิชาการที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้จะเป็นเอกสารรายงานผลการศึกษาวิจัยของนิสิต นักศึกษาแล้ว ยังเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการที่ก่อให้เกิดความงอกงามและพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง และยังสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และสถาบันการศึกษานั้น ๆ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 8) จากการศึกษาข้อมูล ที่ผ่านมาพบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ในแต่ละหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของไทย ดังเช่น จารุพรรณ ทิพย์ศุภลักษณ์ (2545) พบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ นิยมทำการวิจัยเป็น เรื่อง เทคนิคและวิธีสอน ประเภทการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายเป็นส่วนมาก กลุ่มตัวอย่างนิสิตศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น รายวิชาที่ทำวิจัยมากที่สุด ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือส่วนมากตรวจสอบ โดยการหาค่าความตรง ยานางจำแนก และความเชื่อมั่น จิรพรรณ บุญสูง (2545) พบว่า จุดมุ่งหมายของการตั้งคำถามการวิจัยส่วนใหญ่มุ่งแสวงหาคำตอบเพื่อการพรรณนาหรือบรรยาย งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง และใช้แบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือแบบทดสอบ มีการใช้เครื่องมือในการวิจัย 1 ชนิดมากที่สุด มีการใช้สถิติส่วนใหญ่คือ ค่าเฉลี่ย และสถิติ t-test ชวลิต ชูกำแพง (2550) พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยกลุ่มสาระ วัตถุประสงค์ในการวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการสุ่มและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนระหว่าง 16 - 30 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตัวเองทุกเล่ม สถิติส่วนใหญ่ใช้สถิติพรรณนา สถิติอ้างอิง ใช้สถิติ t-test มากที่สุด และสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่ ใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นนักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มีความสนใจในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ของนักศึกษสาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ที่เข้าศึกษาดังแต่ปีการศึกษา 2545 - 2554 โดยผู้วิจัยจะดำเนินการสังเคราะห์ วิทยานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อคอบรวมหมู่ของวิทยานิพนธ์ ลักษณะทั่วไปของวิทยานิพนธ์ และให้ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็น ปัญหาของวิทยานิพนธ์ที่ควรจะเป็นในอนาคต ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัย จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้รับผิดชอบและผู้บริหารหลักสูตรของสาขาวิชา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2554

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. ได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
3. ผู้รับผิดชอบสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอน หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ผู้รับผิดชอบสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนา งานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษารุ่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2554 จำนวน 135 เรื่อง ทำการวิเคราะห์ทั้ง 135 เรื่อง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เป็นมหาบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2554 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 2 คน รวมเป็น 16 คน ได้มาโดยวิธีการเลือก แบบเจาะจง

2. เนื้อหาที่ใช้ในการสังเคราะห์

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ทำการสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ โดยกำหนดเนื้อหา ดังนี้

2.1 ลักษณะทั่วไปของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ปีการศึกษา ลักษณะของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ นวัตกรรมการสอน กลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเภทของการวิจัย แบบแผนการทดลอง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรม ความพึงพอใจ และค่าดัชนีประสิทธิผล

2.2 การบูรณาการความรู้และประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์

3. ระยะเวลาในการสังเคราะห์

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เริ่มดำเนินการใน เดือนกุมภาพันธ์ 2556 ถึง เดือนมิถุนายน 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิทยานิพนธ์ หมายถึง งานวิจัยที่นักศึกษาระดับปริญญาโท ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบตามระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องสมบูรณ์ และใช้รูปแบบการวิจัย หรือวิธีการทางสถิติ เพื่อพิสูจน์ สมมติฐานหรือปัญหาวิจัยที่ตั้งขึ้นและค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพในสาขาวิชา ซึ่งผู้วิจัยต้องเรียบเรียงและนำเสนอผลงาน เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ศึกษาในแผน ก ในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2554 จำนวน 135 เล่ม

2. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต หมายถึง ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ชื่อภาษาอังกฤษ คือ Master of Education Program in Curriculum and Instruction และมีชื่อย่อภาษาไทยว่า ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) ชื่อย่อภาษาอังกฤษ M.Ed. (Curriculum and Instruction) เป็นหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

3. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หมายถึง โปรแกรมการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เน้นให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถระดับสูง ในด้านหลักสูตรและการสอน โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ และสร้างองค์ความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ มีความเป็นนักวิชาการ และนักวิจัย

4. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง การรวบรวมเนื้อหางานวิทยานิพนธ์ ของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2554 เพื่อจัดเป็นหมวดหมู่ ในด้านลักษณะของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ นวัตกรรมการสอน

กลุ่มตัวอย่าง วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง เวลาในการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเภทการวิจัย แบบแผนการทดลอง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรม ความพึงพอใจ และค่าดัชนีประสิทธิผล มาวิเคราะห์และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบของปัญหาที่ต้องการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University